

„Grădinile comunitare”

Agricultura urbană este promovată pe scară largă ca strategie de promovare a obiectivelor de dezvoltare durabilă. Grădinile comunitare urbane servesc ca infrastructură verde multifuncțională, oferind o serie de beneficii sociale și de mediu.

„Grădinile comunitare” oferă o mulțime de beneficii atunci când sunt operate eficient, inclusiv administrarea mediului, înfrumusețarea peisajului, atenuarea căldurii în zona urbană (Ackerman et al., 2014), prosperitatea economică, combaterea insecurității alimentare, coeziunea în comunități și echitatea socială sporită, printre alte bunuri incommensurabile.

„Grădinile comunitare” pot fi definite ca o porțiune din proprietatea orașului folosită pentru a cultiva fructe, legume, ierburi, flori, produse din lemn și plante native sau ornamentale în scopuri necomerciale, adică în cazul în care nu există schimb de bunuri pentru valoare monetară. O „grădină comercială” este definită în mod similar, dar cu produse cultivate pentru vânzare. Grădinile au, de asemenea, un impact mare asupra mediului, deoarece consumul alimentelor produse la nivel local reduce consumul de combustibil, emisiile de dioxid de carbon și o varietate de alte consecințe negative asupra mediului asociate cu transportul alimentelor.

Parcele de grădină comunitară sunt disponibile printr-un proces de cerere online, în timp ce parcelele de grădină comercială sunt disponibile printr-o negociere de închiriere cu Departamentul pentru Dezvoltare Economică și Comunitară a orașului. Acestea necesită aprobarea Consiliului Local.

Ca parte a unui sistem alimentar urban mai durabil, disponibilitatea crescută a fructelor și legumelor cultivate local ajută la îmbunătățirea rezultatelor nutriționale pentru gospodăriile care participă la grădinaritul comunitar (Egli și colab., 2016; Miller, 2015). De asemenea, grădinile comunitare pot inversa degradarea urbană (Drake și Lawson, 2014; Voicu și Been, 2008), pot oferi spații pentru angajament social, educație în grădinarit și coeziunea comunității (Bleasdale și colab., 2011; Okvat și Zautra, 2011), poate îmbunătăți sănătatea fizică și mintală a grădinarilor (Engemann et al., 2019; Lin et al., 2017), reglează temperaturile extreme (Clinton și colab., 2018), ameliorează scurgerea apelor pluviale (Rogers și Hiner, 2016) și îmbunătățește biodiversitatea (Lovell și Taylor, 2013). Prin aceste co-beneficii, grădinile comunitare au potențialul de a ajuta la remedierea inechităților sociale și de mediu din peisajul urban (Jermé și Wakefield, 2013).

Grădinile comunitare urbane constă în parcele de dimensiuni mici sau concentrații ale acestora pe parcele, administrate de locuitorii cartierului, uneori cu sprijinul organizațiilor non-profit sau al guvernului (Lin et al., 2017). „Grădina comunitară” se referă la orice formă de cultivare amplasată pe terenuri private libere sau deschise (de exemplu, lipsite de infrastructură, cum ar fi clădiri sau pavaj), în care producția este întreprinsă în principal de rezidenți voluntari. Oamenii se alătură grădinilor comunitare din mai multe motive, explică Walker: pentru a combate singurătatea, pentru a-și îmbunătăți sănătatea, pentru a stabili relații și a socializa, pentru a dobândi abilități de grădinarit sau doar pentru că așa doresc.

Datorită costului ridicat al transportului alimentelor pe această distanță, producția locală de alimente reduce considerabil emisiile de gaze cu efect de seră. Un alt avantaj este că astfel se poate reduce efectele insulelor de căldură în zonele urbane și astfel poate ajuta la reducerea utilizării aerului condiționat consumator de energie. Potrivit Agenției pentru Protecția Mediului, efectul „insulă de căldură” se referă la zonele construite, industrializate, care sunt mai calde decât zonele rurale. Acțiunile mici și simple, cum ar fi crearea de grădini în cartierele urbane, pot avea un impact vast asupra mediului în general.

Unele grădini sunt concepute pentru a îmbunătăți securitatea alimentară și nutriția în zonele cu venituri mici, în timp ce alte grădini promovează implicarea comunității, cultivă relațiile dintre vecini și învață valorile responsabilității și muncii grele. Unele studii au descoperit chiar că prezența grădinilor comunitare crește imunitatea față de criminalitate.

Grădinile comunitare au, de asemenea, un impact economic pozitiv asupra comunităților lor. Familiile pot economisi semnificativ pe costul fructelor și legumelor cultivându-le într-o grădină comunitară. În timp ce cifrele variază în funcție de suma economisită, un sondaj național de grădinărit a constatat că media națională pentru economiile prin consumul de alimente cultivate dintr-o grădină este de 250 USD pe 600 de metri pătrați de grădină.

Pe lângă economiile de costuri, grădinile comunitare măresc valoarea proprietăților reședințelor învecinate. Un studiu din Milwaukee a ilustrat corelația pozitivă dintre valoarea mai mare a proprietății și proximitatea de o grădină sau un parc comunitar. Studiul a constatat că proprietățile din Milwaukee au înregistrat o scădere a valorii totale evaluate de 24,77 USD pe măsură ce distanța de grădinile comunitare a crescut.

Actul de grădinărit poate produce beneficii non-economice imense, de asemenea. Grădinarii comentează adesea „mirația și bucuria pe care oamenii o găsesc în a ajuta lucrurile să crească.” Poate fi incitant, și chiar terapeutic, să îngrijești o grădină și să poți urmări ce se dezvoltă ca urmare a muncii grele. Planificarea, executarea și îngrijirea grădinii au un mod unic de a reuni diverse grupuri dintr-un cartier pentru a se alătura unei cauze comune. Sentimentul de unitate și împuternicire pe care îl creează o grădină comunitară are un efect de undă în cartierele din jur.

Profilul demografic al grădinarilor

În următoarele rânduri este prezentat un studiu făcut în S.U.A.

Rezultatele prezentate în figurile 1 și 2 arată că participarea la grădinărit comunitar implică persoane din toate categoriile de venituri și vârstă. Cel mai tânăr respondent avea 14 ani, iar cel mai în vârstă 85 de ani. Vârsta medie a fost de 55 de ani.

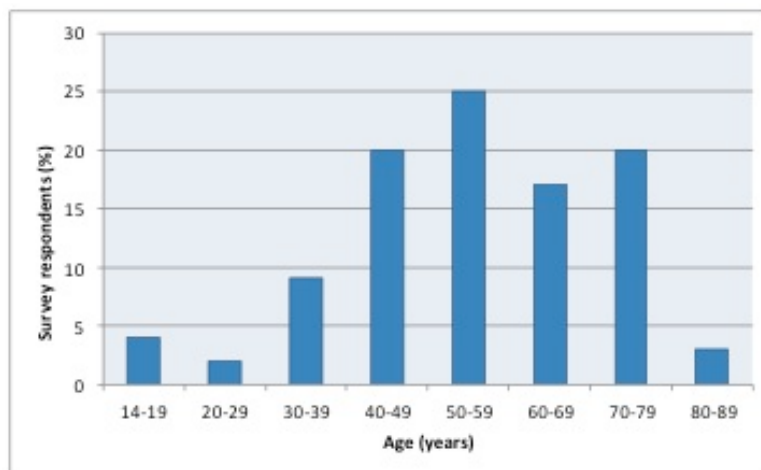

Figura 1. Distribuția pe vârstă a grădinarilor comunitari

Participarea tinde să crească odată cu vârsta până la grupa de vârstă 50-59 de ani. Acest lucru ar putea reflecta intensitatea muncii în grădină. Persoanele mai tinere pot prefera activități de petrecere a timpului liber/de exerciții care sunt mai intense (alergare, ciclism etc.), în timp ce unii participanți în vârstă pot fi nevoiți să-și reducă efortul din motive de sănătate.

Rezultatele din Figura 2 arată că participarea tinde să scadă odată cu venitul. Un lucru care iese în evidență din datele privind veniturile este rata scăzută de participare în rândul celor din categoria cu venituri in jur de 60-80 mii USD. Aceasta este probabil o reflectare a deplasării din zonele urbane din partea persoanelor din acest grup de venituri. Dar ar putea sugera, de asemenea, că oamenii din acest grup au puțin timp liber de alocat activităților de grădinărit din cauza naturii programului lor de lucru, angajamentelor familiale etc. (Linder, 1970).

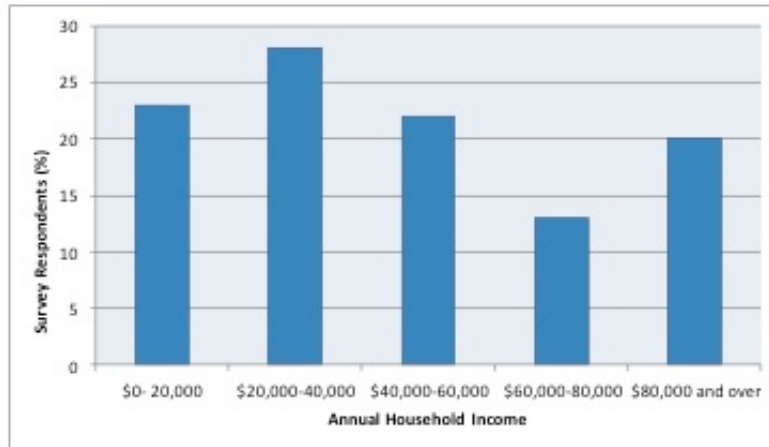

Figura 2. Distribuția veniturilor grădinarilor comunitari

S-a găsit mai multă egalitate de gen decât era raportat anterior (Patel, 1991; Glover et al., 2005). Un total de 58% dintre respondenți au fost femei, iar 42% bărbați.

Datele din Tabelul 1 indică faptul că, în cea mai mare parte, participanții fie locuiesc, fie lucrează foarte aproape de locația grădinilor lor comunitare. De exemplu, peste jumătate dintre respondenți merg la terenurile lor. Aproximativ două treimi necesită mai puțin de 10 minute de călătorie pentru a ajunge la parcelele lor, indiferent de metoda de călătorie. Doar 10% au nevoie de 20 de minute sau mai mult.

Tabel 1. Metoda și timpul călătoriei la grădină

	Respondenți (%)
Mers	53
Mașină	41
Bicicletă	4
Transport public	2
Timpul călătoriei la grădină (minute)	Respondenți (%)
Sub 5	41
5 - 9	25
10 - 14	16
15 - 19	8
20 și peste	10

Rezultatele din Tabelul 2 arată că toți grădinarii produc produse comestibile, cu legume în proporție de 100%. Aproximativ jumătate cresc și flori (49%). Aproximativ 2/3 dintre grădinari se abțin de la utilizarea pesticidelor sau îngrășămintelor chimice.

Tabel 2. Produse cultivate în grădini și utilizarea produselor chimice

Produse cultivate	Respondenți (%)
Vegetale	100
Fructe	73
Flori	49
Other (Spices and Herbs)	22
Utilizare produse chimice	Respondenți (%)
Fără	67
Fertilizatori	14
Compost	13
Pesticide	6

Dietele grădinarilor

În încercarea de a înțelege obiceiurile alimentare ale grădinarilor, le-au fost puse o serie de întrebări despre consumul zilnic de fructe și legume. Figura 3 arată că peste jumătate dintre respondenți consumă fie două sau trei porții de fructe și legume pe zi. 18% dintre grădinari mănâncă mai mult de trei porții zilnice de fructe, dar peste 1/3 consumă patru sau mai multe porții zilnice de legume.

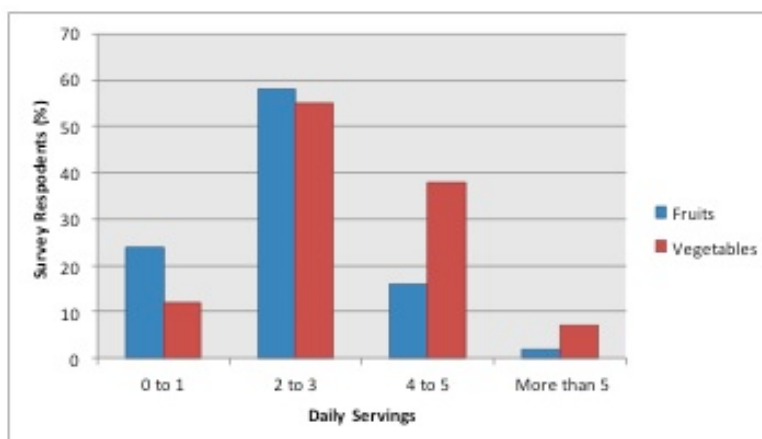

Figura 3. Cantitatea de fructe și legume consumate pe zi de grădinari

Au fost întrebați respondenții despre impactul grădinaritului asupra dietei lor. Cei care erau în primul an de program, au fost întrebați dacă se așteptau ca dieta lor să se schimbe ca urmare. Rezultatele din Tabelul 3 arată că 29% nu se așteptau la nicio schimbare, în timp ce 71% credeau că dieta lor s-ar schimba ca urmare. Grădinarii care au participat în anii precedenți, au fost întrebați dacă grădinaritul

le-a schimbat dieta. Pentru cei care au răspuns „da” (74%), au fost întrebați dacă modificarea a fost ușoară sau semnificativă. 44% dintre cei au declarat că schimbarea a fost semnificativă.

Tabel 3. Impactul grădinăritului asupra schimbării dietei

Schimbarea dietei	Respondenți (%)	
	Grădinari noi	Cei care fac grădinărit de peste 1 an
Fără	29	26
Mică	-----	30
Considerabilă	71	44

Au fost întrebați respondenții dacă donează ceva din produsele lor unor organizații caritabile, cum ar fi adăposturile pentru nevoiași sau bănci de alimente. Un total de 32% au răspuns că fac astfel de contribuții.

Participarea la Grădina Urbană

Figura 4 arată de cât timp au fost respondenții în programul de grădină comunitară. Durata medie (medie) este de 9 ani. Rețineți gama largă de experiență în rândul respondenților, cu 48% implicați de mai puțin de 5 ani, în timp ce un total de 14% participă de 20 de ani sau mai mult.

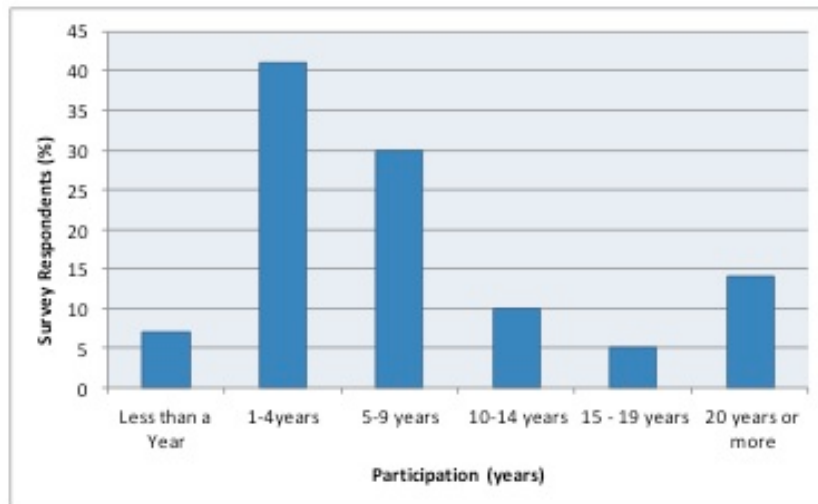

Figura 4. Anii de participare la programul de grădinărit comunitar

Figura 5 arată cantitatea de timp pe săptămână pe care grădinarii o petrec lucrând la parcelele lor. Rețineți că și acest lucru variază considerabil. Aproape o treime din toți respondenții petrec mai puțin de 5 ore pe săptămână pe terenurile lor, în timp ce aproximativ 22% petrec 15 ore sau mai mult. Pentru a înțelege de ce orele pe săptămână variază atât de mult, au fost examinați factorii asociați statistic cu această variabilă.

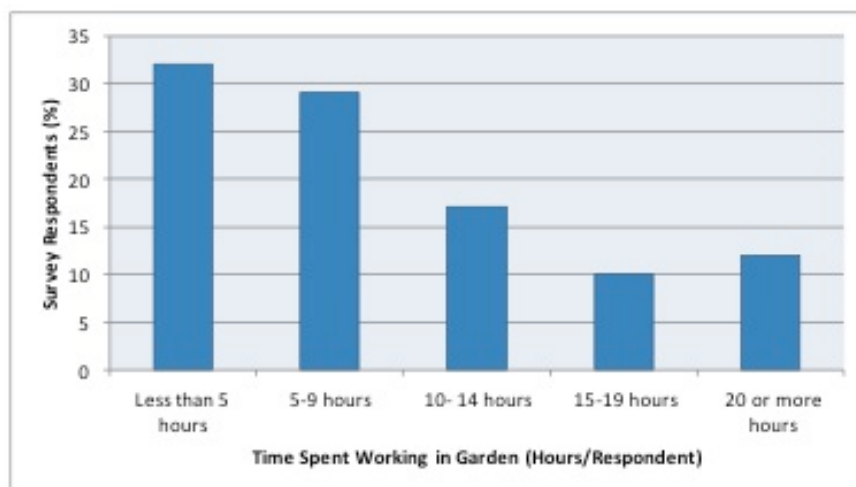

Figura 5. Ore pe săptămână petrecute în grădină

Figura 6 arată relația dintre venit și orele lucrate în grădină pe săptămână. Rețineți că această relație reflectă într-o oarecare măsură participarea globală în funcție de venit. De exemplu, nu numai cei din intervalul cu venituri de 60-80 de mii de dolari sunt subreprezentați în program, dar și dintre cei din grupul cu venituri mai puține decât celelalte grupuri. Nu numai că rezidenții cu venituri mici sunt mai probabil să fie în program, dar și orele lor de muncă pe săptămână sunt mai mari decât la alte grupuri.

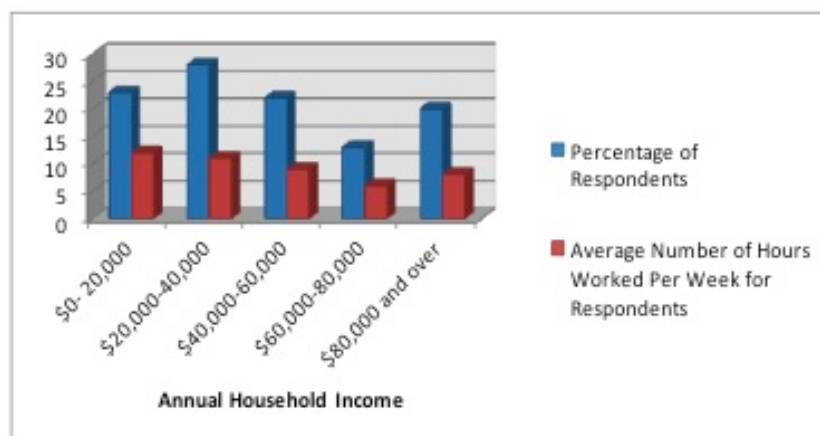

Figura 6. Numărul mediu de ore petrecute în grădină pe săptămână, în funcție de grupul de venit

Pentru a explora în continuare factorii asociați cu orele petrecute în grădină pe săptămână, s-a trecut de la abordarea simplă bivariată prezentată în Figura 6 la o abordare multivariată care se bazează pe regresia multiplă.

Regresia orelor lucrate în grădină

S-a folosit metoda celor mai mici pătrate pentru a estima o ecuație care specifică orele lucrate pe săptămână în grădină în funcție de mai multe variabile comportamentale și demografice. După cum ne-am putea aștepta, a existat o asociere statistică relativ puternică între vârsta și anii de implicare în program. Prezența acestei asocieri a interferat cu regresia de măsurat și pentru că asocierea dintre anii în program și orele lucrate pe săptămână a fost destul de mare, s-a reținut acea variabilă și s-a eliminat

vârsta. În regresiiile inițiale a fost inclus și genul ca variabilă explicativă, dar deoarece valorile p au fost în mod constant mult peste 0,10, s-a șters genul din ecuația finală de regresie.

Variabilele independente din regresie includ: numărul de ani în program, venitul anual al gospodăriei, numărul de porții de legume consumate pe zi, dacă respondentul donează produse unui adăpost de nevoiași sau unei alte organizații de caritate și dacă respondentul a răspuns devreme sau târziu. Rezultatele sunt prezentate în Tabelul 4.

Tabel 4. Regresia cu metoda celor mai mici pătrate care explică variația orelor lucrate pe săptămână în grădinile comunitare

Variabile independente	Valoare estimată	t statistic
Ani în program	0.205	2.66***
Venitul annual pe gospodărie	-1.58	-2.52**
Legume consumate zilnic	0.746	2.07**
Donații de produse	4.32	2.35**
Răspuns devreme/târziu	-3.66	-2..08**
Variabila dependentă - Ore lucrate pe săptămâna în grădina		
*** denotă semnificativ statistic la $p < 0,01$		
** indică $p < 0,05$		

Rezultatele regresiei pot fi interpretate într-o manieră simplă. Pentru fiecare an suplimentar petrecut în program, respondenții petrec cu 0,205 ore (aproximativ 12 minute) mai mult pe săptămână lucrând la parcelele lor – sau, alternativ, cu 2 ore în plus pe săptămână pentru fiecare 10 ani petrecuți în program. Acest lucru implică un angajament sporit față de grădinarit de-a lungul timpului, spre deosebire de „burnout” și, astfel, oferă dovezi ale schimbării comportamentale de-a lungul vieții în rândul respondenților.

Pentru fiecare creștere a categoriei de venit măsurată în trepte de 20 de mii de dolari, grădinarii petrec aproximativ 1 oră și 35 de minute mai puțin în grădină. Asocierea negativă reflectă probabil „costul de oportunitate” mai mare al timpului pentru respondenții cu venituri mari, mai degrabă decât preferințele respondenților cu venituri mici de a petrece mai mult timp în grădină. Respondenții cu venituri mici pot fi șomeri sau pensionari. Deoarece oportunitățile lor de obținere a veniturilor sunt mai puține decât respondenții din categoriile de venituri mai mari, pur și simplu au mai mult timp disponibil pentru a petrece în grădină (Linder, 1970).

Grădinarii măresc timpul petrecut în grădină cu aproximativ 45 de minute pentru fiecare porție zilnică suplimentară de legume pe care o consumă. Aceasta oferă o componentă importantă a înțelegerii legăturii dintre dietă și participarea la grădina comunității.

Cei care donează produse pentru adăposturi de nevoiași, bănci de alimente și alte organizații caritabile petrec în medie aproximativ 4 ore și 20 de minute mai mult în grădină pe săptămână decât cei care nu donează. Acest rezultat este important deoarece arată că grădinarii care sunt mai activi cu parcelele lor

tind să-și folosească participarea nu doar ca o modalitate de a-și îmbunătăți propria dietă, ci și pentru a contribui la comunitate prin donarea produselor.

Variabila finală din regresie relevă că printre cei care au răspuns după cel puțin două apeluri, orele petrecute în grădină au fost cu 3 ore și 40 de minute mai puțin decât cei care au răspuns la primul apel. Deci, în ciuda faptului că verificările inițiale au arătat că părăsirea de non-răspuns nu a fost o problemă în acest sondaj, aici avem o constatare importantă care sugerează că într-adevăr este probabil, cel puțin în ceea ce privește variabila cheie „ore lucrate în grădină”.

Folosind rezultatele de regresie prezentate în Tabelul 1, putem genera profilurile respondenților a căror participare, măsurată prin orele lucrate, ar fi la extreme. De exemplu, o persoană care lucrează cel mai puțin în grădină ar fi grădinar în primul an în program, cu un venit al gospodăriei de peste 80 de mii de dolari pe an, care consumă o singură porție de legume pe zi, nu donează produse pentru caritate, și a răspuns la un apel repetat.

Pe de altă parte, un profil al celui mai activ grădinar este cineva cu mai mult de 20 de ani de experiență în program, cu un venit al gospodăriei sub 20 de mii de dolari, care consumă mai mult de cinci porții de legume pe zi, donează produse pentru caritate și a răspuns sondajului la primul apel.

Așadar, ecuația de regresie este foarte importantă pentru a explica variația considerabilă pe care o vedem în activitatea de grădinarit, măsurată în ore pe săptămână și, prin urmare, este un instrument statistic important în profilarea grădinarilor. În plus, regresia este eficientă în corectarea părăsirii de non-răspuns, deoarece influența estimată a variabilelor de profilare este separată statistic de efectele pe care variabila timpurie/târzie le are asupra timpului petrecut în grădinarit.

Concluzii și sugestii

S-a scris și s-a discutat despre tendințele și beneficiile grădinilor comunitare. Studiul raportat aici documentează multe dintre afirmațiile care au fost făcute despre aceste grădini și, se speră, vor contribui la înțelegerea participării la grădinarit comunitar.

Rezultatele arată că grădinile comunitare reunesc oameni dintr-o gamă largă de vârste și grupuri de venituri. Grădinarii tind să se concentreze pe producția de articole comestibile, în special de legume. Acest lucru se reflectă în schimbările aduse dietei lor odată ce încep să se implice în program.

De asemenea, am constatat că, indiferent de vârstă sau venit, oamenii petrec mai mult timp pe săptămână în grădină cu cât sunt mai mulți ani în program. Această constatare, împreună cu cea privind schimbările alimentare, arată că grădinaritul comunitar joacă un rol important în viața participanților și probabil duce la schimbări permanente în comportament.

În plus, grădinile par să stimuleze un sentiment de altruism față de comunitate. Aproape 1/3 dintre grădinari donează produse de pe terenurile lor către organizații de caritate, iar cei care donează petrec cu aproximativ 40% mai mult timp lucrând la terenurile lor decât petrec alți grădinari.

Pe măsură ce peisajele urbane continuă să fie transformate, grădinile comunitare pot juca un rol important în viața rezidenților urbani. Grădinile comunitare oferă numeroase beneficii comunitare și de grup întregului cartier.

Bibliografie

Planning urban community gardens strategically through multicriteria decision analysis

Jordan P. Smith, Sara Meerow, B.L. Turner, *Urban Forestry & Urban Greening*, Volume 58, 2021, 126897, ISSN 1618-8667, <https://doi.org/10.1016/j.ufug.2020.126897>. (<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1618866720307147>)

Profiling Community Gardeners

Thomas W. Blaine, Associate Professor, Ohio State University Extension, Columbus, Ohio, blaine.17@osu.edu

Parwinder S. Grewal, Professor, Department of Entomology, Ohio Agricultural Research and Development Center, The Ohio State University, Wooster, Ohio, grewal.4@osu.edu

Ashley Dawes, Intern, Department of Entomology, Ohio Agricultural Research and Development Center, The Ohio State University, Wooster, Ohio, adawes12@wooster.edu

Darrin Snider, Intern, Department of Entomology, Ohio Agricultural Research and Development Center, The Ohio State University, Wooster, Ohio, beanhole10@embarqmail.com

<https://archives.joe.org/joe/2010december/a6.php>